

Kitekintés a jelenések világára, Selymes József atya műsora, 30. rész

Fontosabb jelenések ismertetése és elemzése, Selymes József atya műsora, itt, a Mária Rádióban

Nagy-nagy szeretettel köszöntöm a kedves rádióhallgatókat az év utolsó napján. Nem tudom, ki hogyan van vele, de engem mindig egy különleges érzés fog el ezen a napon: az év utolsó napja, s engedem visszhangozni lelkemben ezt a szót, hogy utolsó. Ez a nap többé már nem tér vissza. Egyszer volt, letűnt s nincs többé. Már nem is olyan régen volt még, amikor boldogan köszöntöttük a 2012-es év első napját, s mostanra már csak egy nap maradt belőle, az utolsó. Az idő nem áll meg, halad tovább, s miközben ezen gondolkodtam, a hála mély érzése töltötte el a lelkemet Isten iránt, aki az idő és az örökkévalóság Ura, aki mindent a kezében tart, és mindent irányít, aki mindenről és mindenkiről gondoskodik, még rólam is. Éppen ezért a múltó világot szemlélve nem a félelem keserű töre járta át a lelkemet, hanem a szeretet és a hála mély érzései. A szeretet, mely időtlen, mivel Isten a forrása, és éppen ezért soha el nem múlik. Hála és köszönet neked, Uram, mindenért! Köszönet a hit csodálatos ajándékáért, mely egészen a menny kapujáig emel. Köszönet a reményért, mely minden akadályt magabiztosan vesz, és nem enged lankadni. Köszönet a szeretetért, mely eggyé forraszt Veled, az örök boldogsággal.

A múltó idővel kapcsolatosan még csak egy rövid gyermekkori emléket idéznék most fel. Még mindig előttem van az a Jézus Szíve szentkép, mely sokáig ott ékeskedett szülőfalum hittantermének a szemközti falán. Vince atya helyezte oda nem sokkal a Kaplonyba való érkezése után. Ez a derék, tekintélyt parancsoló, olykor gyermekiesen jókedvű ferences pap nagy Jézus Szíve tisztelő volt. Ennek a nagyméretű, berámázott szentképnek az volt az érdekessége, hogy Jézus Szíve egy óra közepében helyezkedett el, ahonnan egyébként az óra mutatói is kiindultak. Az óra alatt pedig nagy piros betűkkel ez volt írva: „Ezen órák közül egy az utolsó lesz, éppen ezért minden percet ezen Szívbe zárok.” Valóban, ha ezzel a bizalommal tekintünk a jövőbe, akkor már nem félünk sem az idők végét meghirdető próféciaiktól, sem pedig az Úr Jézus második eljövételétől, aki mint tudjuk, azért jön, hogy mindenkinek megfizessen cselekedetei szerint. Akkor tehát hajrá! Amíg időnk van, tegyünk jót mindenkivel, főleg hittestvéreinkkel s a rosszat pedig hagyjuk el.

E rövid bevezető után nézzük most tovább Christian Schmaranzer osztrák konvertita teológus választát az ellenvetésekre, melyekkel a Nagy Figyelmeztetés üzeneteinek hitelessége mellett foglal állást. Idézem:

„Továbbá az is kritizálva volt, hogy a Nagy Figyelmeztetésben arról is szó esik, hogy Jézus még ma is szenved, még erősebben, mint a megfeszítésekor, ami pedig nem lehetséges, mert Ő most a mennyben van, ahol már nincs szenvedés. Ezzel szemben azt mondom, Alacoque Szent Mária-Margit akinek misztikus élményeit az egyház elismerte, tőle ered a Jézus Szíve péntekeknek, és a Jézus Szívének megünneplése a harmadik Jézus Szíve vízió leírásakor 1647-ben, Úrnapján ezt írja: Jézus feltárta előttem az emberek iránti túlcsonduló szeretetét, akiktől nem kapott egyebet, mint hálátlanságot és megtagadást, és ezt mondta: Ez sokkal fájdalmasabb számomra, mint bármi, amit a keresztre feszítésemkor elszenvedtem. Egy másik ellenvetés az üzenetek hitelességével szemben az, hogy a bibliai próféták közül egy sem maradt névtelen, ezen üzenetek prófétanője viszont nem adja meg sem a nevét, sem pedig a címét. Ennek fő oka, hogy ő, amíg az ég 2009-ben szokatlan események által be nem avatkozott az életébe, agnosztikus volt, akinek nem voltak vallásos érdeklődései. Nagyon csekély képzettséggel és tudással rendelkezett a vallásos ismeretekben, ezért névtelensége megvédi őt attól, hogy ellenségei, akik sokkal nagyobb vallásos ismeretekkel rendelkeznek, csapdát állítsanak számára.” – eddig az idézet Schmaranzertől.

Az én megjegyzésem ezzel kapcsolatosan a következő: való igaz, jómagam is többször voltam tanúja annak, amikor egyes látnokokat szemtől szemben ócsároltak, szidtak, és minden lehetetlenséggel vádoltak.

Egy ilyen alkalommal, pontosan 1995 húsvét keddjén Mirjáná védelmére keltem, amikor egy szemtelen olasz nő kikel önmagából, mit sem törődve az őt körülvevő népsokasággal, tele gyűlölettel a szemében mindenféle valótlanosságokkal vádolta Mirjánát. Nem szabad elfelednünk, amit a Szűzanya említ, hogy a sátán keményen támad minden rendkívüli, isteni beavatkozást, mivel tudja, hogy ezek a rendkívüli kegyelmek lelkek millióit szedik ki a karmaiból. De vegyük alapul a Bibliát, amit mindenki elfogad. Elég csupán beleolvasni a próféták írásaiba, és máris világos képet kapunk a sátán kegyetlen támadásairól, melyekkel állandóan próbálja elhallgattatni a prófétákat. Legtöbb esetben éppen a kompetens vallási vezetőket használja fel a sátán arra, hogy elnémítsa Isten prófétáit. Ha pedig az újszövetségi Szentírást vesszük a kezünkbe, melyet sokan jobban ismernek, mint az Ószövetséget, akkor világos képet kapunk a sátán aknamunkájáról, aki nem kímélte magát az Isten Fiát sem, hanem állandóan kellemetlenkedett neki, ahol csak tudott, és minden eszközzel támadta az igehirdetését, olykor ravasz csapdákat állítván neki éppen a zsidó vallási vezetők személyében. Itt elsősorban az úgynevezett levírátus törvényre utalnék, amit alapul véve az akkori idők ún. teológusai Jézus számára egy óriási csapdát eszeltek ki, lásd Mt. 22,15-öt. Ugyancsak itt olvashatunk az adófizetés kérdéséről, mely rögtön a következő versekben szerepel, annyi különbséggel, hogy az első csapdát a szaduceusok eszelték ki a Heródes pártiakkal együtt, az adófizetés csapdáját pedig a farizeusok. Az Úr Jézus mindkét kérdésre megfelel, és a szemükre veti azt, amit ma is mindnyájunk szemére lehetne vetni, hiszen éppen ezért botránkozunk a próféciákon és üldözzük Isten látnokait, mert sem a Szentírást nem ismerjük, nem mélyülünk el benne, sem pedig Isten hatalmát.

Egyébként nemcsak az ír látnoknőnek tiltotta meg az Úr Jézus, hogy a nagy nyilvánosság elé lépjen, hanem még nagyon sok más jelenkori látnoknak is, mint például a brazil Luiz de Maria, a francia Chaterinének, aztán a Divina Sapienza néven ismert látnoknak, akinek a honlapján nagy betűkkel ez olvasható: „Ennek a személynek, aki ezeket az üzeneteket kapja, Isten rendeléséből egyelőre az ismeretlenségben kell maradnia, de garantáljuk azt, hogy egyetlen szó sem kerül közlésre a lelki vezető tudta és engedélye nélkül.” Aztán még lehetne sorolni más látnokokat is, de felesleges. Akiket különösebben érdekel, azok az interneten bővebb ismereteket szerezhetnek ezzel kapcsolatosan. Amint azt Schmaranzer is kifejti, ez egyáltalán nem érv az üzenetek hitelessége ellen. Ugyanez látszik igazolni a sokat idézett magyar közmondás is, amely így szól: Ne azt nézd, hogy ki mondja, hanem hogy mit mond! És ez a helyes, hiszen az igazság az egy objektív valóság, nem pedig szubjektív, így tehát sohasem változik, függetlenül attól, hogy azt éppen ki hirdeti. Egy dolog nem azért igaz, mert azt apám vagy pedig a plébánosom mondja, hanem azért, mert ez az igazság. A hazugság pedig akkor is hazugság marad, ha az éppen egy államfő ajkáról hangzik el. Egyébként az üzenetek kivizsgálásának alapjául a hitletétemény szolgál, nem pedig a látnok személye. Természetesen az egy pozitív dolog, ha a látnok személye ismert, és életével is tanúságot tesz az üzenetekben foglaltak mellett, azaz elsőként éli az üzeneteket. De nézzük tovább Schmaranzer érveit, amelyeknek már majdnem a végén járok. Idézem:

„Jézussal ellentétben ő nincs felnőve ehhez a feladathoz. Lásd a 490. üzenetet 2012. július 13.-án. Az üzenetekben többször is fel volt szólítva arra, hogy hiányos felkészültsége miatt ne érveljen az üzenetek tartalmát illetően, valamint ne védje meg azokat. Ugyanakkor, mivel négy gyermek édesanyja és üzletasszony, aki ezek mellett még egy világméretű apostoli feladattal is meg van bízva, meghaladná mind az erejét, mind az idejét, ha a nyilvánosság elé kellene állnia. Ha nyilvánosságra hoznák kilétét, akkor valószínűleg nagyon sok ember fordulna hozzá különböző kérdésekkel a világ minden részéről. Ne feledjük, hogy a prófétanő anyanyelve az angol, az első világnyelv. Talán sokan meg is látogatnák. Ezt már ismerjük a többi látnokok életéből. Ebből az okból kifolyólag számomra teljesen érthető a látnoknő anonimitása. Csak ezért az anonimitásért hamisnak tekinteni az üzeneteket nem lenne sem logikus, sem pedig teológiailag igazságos következtetés. Medjugorjében az üzenetek nem szólnak Jézus második visszajöveteléről, tehát ha a Nagyfigyelmeztetés erről beszél, akkor hamisnak kell lennie. Természetesen ez a következtetés is helytelen, mivel nincs említve minden téma, minden látomás esetében. Így például azt a dogmát, hogy Mária

társmegváltó, az egyház által elismert amsterdami jelenések miatt kérték, amiről pedig Medjugorjében eddig nem esett szó.” Eddig az idézet Schmaranzertől.

Schmaranzer logikai érvelései a felvetett ellenvetésekre helytálló, annak ellenére, hogy a medjugorjei jelenésekkel kapcsolatos ismeretei hiányosak. Mert igenis Medjugorjében a Szűzanya már az első lépéseknél beszélt az Úr Jézus közeli, második visszajöveteléről. Félre ne értessek, ez nem kritika akar lenni Schmaranzer felé, hiszen a jelenleg zajló összes jelenések részletekbe menő ismerete lehetetlen. Számomra nagyon egyértelmű, hogy egy személy, egy teológus mindenről mindent nem tudhat. Ellenben gondviselészerű az, hogy egyes teológusok ebben a jelenésben mozognak otthonosan, mások pedig más proféciákban. Éppen ezért kiegészítjük egymást, és ezáltal egy világosabb képet tudunk felmutatni Isten jelenlegi, rendkívüli beavatkozásairól.

A kedves hallgatók közül lehet, hogy sokan emlékeznek még a medjugorjei jelenésekről készített műsoraimra, ahol egyébként már beszéltem arról a levélről, amelyet 1983. december 2.-án Tomislav Vlasic ferences atya küldött a Szentatyának, II. János Pál pápának, pontosan a látnokok, de főleg Mirjana sürgetésére, aki már 1982. december 25.-én birtokosa volt mind a 10 titoknak. Ebben a levélben tételszerűen sorolják fel azokat az üzeneteket, amelyeket annak idején nem hoztak nyilvánosságra, de a későbbiekben lassan kiszivárogtattak. Az első, amit a jövővel kapcsolatosan kiemelnek, és amit úgy látszik, szívesen elfelejtünk, hogy a Szűzanya leszögezte, az Ő utolsó jelenéseinek helyszíne a földön nem más, mint Medjugorje. Miután a titkokban foglalt események sorban megvalósulnak, a sátán végleg elveszíti uralmát a földön, éppen ezért van az, hogy a sátán olyan hevesen és nyíltan támad, mivel tudja nagyon jól, hogy már csak kevés ideje van. Ahogyan közeledik az ő idejének a vége, egyre erősebb és egyre nyíltabb az ő támadása is. A célja az, hogy a történelemnek még ebben az utolsó szakaszában minél több lelket ragadjon magával. Főleg azokat támadja nagyon, akik komolyan veszik a Szűzanya üzeneteit. A világnak – folytatódik a levél – egy óriási nagy tisztuláson kell átmennie. Egy soha nem látott, nagy keresztutat kell átélnie a világnak. Mindez megelőzi a világ gyökeres átalakulását, ahogyan a Szűzanya fogalmaz, színeváltozását. Mindennek végén valósul meg a Szűzanya Szeplőtlen Szívének a diadala, ami nem más, mint az új ég és az új föld megvalósulása, azaz Krisztus végső diadala, Krisztus végső győzelme. Hogy minél több lelket lehessen megmenteni a kegyelem eme idejében, a Szűzanya olyan lelkeket keres, akik hajlandók áldozatként teljesen Istennek ajánlani az életüket. 1987. március 25.-én a Szűzanya megismétli azt, amit már az első napokban elmondott a látnokoknak: Én azért vagyok itt – mondta, hogy utat készítsek Fiam számára. Medjugorjében tehát a Szűzanya igenis beszélt az Úr Jézus közeli második eljövételéről. Mindez az előbb idézett szövegből is egyértelmű, hiszen a Szűzanya Szeplőtlen Szívének a diadala nem más mondják a teológusok, mint Jézus Krisztus királyságának a megvalósulása a földön.

Én ezennel búcsúzom a kedves rádióhallgatóktól, és egyben áldott, békés és boldog újesztendőt kívánok mindnyájuk számára! A viszonthallásra!

Kedves hallgatóink Selymes József atya műsorát hallották, *Kitekintés a jelenések világára* címmel.